

Luisteren we nog even naar vader Cats..

Wanneer ons huerhuys valt, of dat de gronden
beven,

Al wat ons liefde boot dat gaet ons dan be-
geven;

Ach! 't vlees is sonder troost en laet den
geest bedroeft,

Wanneer de banghe ziel den meesten troost be-
hoeft.

Laet ons tot den Heere Christum ons toevlucht
nemen,

en als de pyne ons treffen sal op ons bedde
en als de doodt over ons woeden sal in onse
verscheydinghe, en als de verrottinghe ons
overvallen sal in het graf, en als Godes gram-
schap opbranden sal in het oordeel,

hy sal de syne over al, en t'aller stont, by
wesen, ende de ghewisse handt bieden.

Laet ons dan vrymoedelijck uytroepen, met Da-
vid inden Psalm 73:25: Wanneer ick slechts u
hebbe, so en vraghe ick niet naer hemel en
aerde; wanneer my oock lijf en ziele ver-
smachtete, so zijt ghy doch, God, alle tijdt
mijns herten troost, ende mijn deek..

oo00oo

ONTSLAPEN

Twee berichten van dood en leven liggen voor
me.

Het eerste bericht behelst de mededeling van
het overlijden van Erna .. i.

Zij werd 15 jaar.

In de vorige kerkbode schreef ik over het

sterven van haar vader.

Na drie weken werd de dochter, die zoveel op haar vader leek, uit dit leven weggenomen.

Bovenaan de kaart staat: Ik hef mijn ogen op naar de bergen: vanwaar zal mijn hulp komen? Mijn hulp is van de Heere, die hemel en aarde gemaakt heeft.

Drie weken hebben de doktoren gevochten voor het leven van Erna.

Drie weken monitor..zuurstof..medicijnen etc. Op 't laatst heeft men Erna nog overgebracht naar een ander ziekenhuis.

Men wilde een stukje longweefsel weghalen.

Het is er niet van gekomen.

Erna was al te ver heen.

Kort daarop stierf Erna, in vrede.

Tegen haar moeder had ze gezegd: Moeder, ik ben niet alleen.

Hoe groot moet de verslagenheid zijn van moeder en de twee zusjes die achterbleven.

Ja, in de hemel is blijdschap.

Daar juicht een grote schaar van kinderen voor Gods troon.

Verlost van zonde en gevaar. Tot eer van 's Vaders Zoon.

Op 26 mei werd Erna begraven.

Vooraf werd een zeer druk bezochte rouwdienst gehouden.

De meditatie werd gehouden uit Psalm 121:1,4. De psalm die Erna tot troost was tijdens haar ziekte.

Met elkaar zongen we, onder tranen:

Leg mij aan Uw boezem neer
Als de golven woedend slaan.
Tegen rotsen open neer,
Laat mij aan Uw zij dan staan.
Tot de storm voorbij is, Heer!

Schoon sloot dat ontroerende lied hier bij aan:

Ruwe stormen mogen woeden,
Alles om mij heen zij nacht,
God, mijn God zal mij behoeden,

God houdt voor mijn heil de wacht.
Moet ik lang zijn hulp verbeiden,
Zijne liefde blijft mij leiden;
Door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
Voert Hij mij in 't eeuwig licht.

Het meisjeskoor waar Erna lid van was, zong enkele liederen o.a. Psalm 23.

Na het zingen van: "Die hoop moet al ons leed verzachten", begaven we ons naar het kerkhof. Daar, in het nog verse graf van haar vader, werd zij neergelegd.

Onder de open hemel zong het koor: Veilig in Jezus armen.

Toen de plechtigheid geeindigd was, heb ik vanachter wat bomen de stoet gadeslagen. Moeders, die hun huilende kinderen ondersteunden.

Ouden, die de tranen de vrije loop lieten.

Ach...het lijkt soms heel wat met ons.

Maar dan opeens zie je hoe klein en nietig we zijn.

Kinderen...ook voor jullie heb ik dit stukje geschreven.

Hoe spoedig kan onze levensdraad worden afgesneden.

Laten we de goede Herder vragen een schaapje van zijn kudde te mogen zijn.

Een hartelijke groet voor Mieke en de kinderen Jitske en Marjan.

De Heere sterke jullie.

Nu geef ik nog even iets door aan jullie uit het leven van Dr. Luther.

Luther bevond zich aan het ziek en sterfbed van zijn 13 jarig dochttertje Magdaleentje.

Luther staat bij haar bed en bidt: Ik heb haar zeer lief, maar zo het Uw wil is, o goede God, haar tot U te nemen, wil ik haar gaarne bij U weten.

Maar als het U eens believen mocht, dat ik haar behield! Uw wil geschiede.

Haar kan toch niets beters overkomen.....

Magdaleentje, mijn dochttertje, je zou gaarne

hier bij je vader blijven, maar ook graag naar je hemelse Vader gaan, is het niet?

Ja, lief vadertje, zó als God het wil.

Terwijl het kind op sterven ligt, valt haar vader voor het bed op de knieën, hij weent bitterlijk en bidt, dat God haar verlossen moge.

Kort daarna ontsliep Leentje kalm, zonder pijn, zonder doodsangst, in haar vaders armen.

Door smart overmand zegt Luther: In de geest verheug ik mij wel, maar naar het vlees ben ik zeer bedroefd; het vlees wil er niet aan; scheiden is voor de mens uitermate pijnlijk. Wat is het toch wonderlijk: te weten, dat zij ongetwijfeld de eeuwige vrede is ingegaan, en zij het nu goed heeft, en toch nog zo bedroefd te zijn.

Dan, naar het kind ziende: Lieve Leentje, welk een weldaad is je geschied!

Ach, lieve Leentje, je zult weer opstaan, en schitteren als een ster, ja, als de zon.

Tot degenen die gekomen waren, om hun deelneming te betuigen, en er wenend omheen stonden, sprak Luther: Het moest u aangenaam zijn, dat ik een heilige naar de hemel gezonden heb, ja een levende heilige.

O, hadden wij zo'n sterfbed!

Zulk een dood zou ik op dit ogenblik willen sterven.

Daarop merkte iemand op: Ja, dat is wel waar, maar ieder houdt toch gaarne de zijnen bij zich... Daarop antwoordde de bedroefde vader: Vlees is vlees, en bloed is bloed!

Ik ben blij, dat zij boven is, ik ben niet bedroefd, tenzij dan, naar het vlees.

Terugkerend van het kerkhof zei hij: Mijn dochter is nu goed bezorgd, beide naar lichaam en ziel.

Wij, christenen, hebben niets te klagen, wij weten, dat het zó zijn moet.

Wij zijn immers van het eeuwige leven ten stelligste verzekerd; want God, die het ons door, en om Zijns lieven Zoons wil, beloofd

heeft, kan immers niet liegen.
Luther heeft voor Leentje een grafschrift gemaakt.

Het luidt aldus:

Hier slaap ik, Leentje, Doktor Luther's
dochterkijn
Rust met alle heiligen in mijn beddekijn.
Ik, die in zonden was geboren,
Had eeuwig moeten zijn verloren.
Maar ik leef nu en heb het goed,
Heere Christus, verlost door Uw bloed.

=====

Donderdag 4 juni nam de Heere tot Zich Johannes Hermanus Gerardus

Hij bereikte de leeftijd van 74 jaar.

Boven de rouwkaart staat geschreven "Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen", Psalm 91:1.

In korte tijd werd de aardse tabernakel van br. ~~.....~~ verbroken.

Van het begin van de bijbellezingen in Waddinxveen hoorde hij bij de trouwe luisteraars.

Menigmaal mocht hij met ons in Hilversum de dood des Heeren verkondigen.

Nog zie ik z'n vriendelijk gezicht vóór me, als hij op z'n vertrouwde plekje in de kerk zat. Hoe hartelijk was hij verbonden aan het Heilig Evangelie.

Voor hem geen andere Naam, geen andere weg, geen andere waarheid, dan Jezus alleen.

Nu is hij verlost uit de bezwijkende tabernakel.

Verlost uit alle banden.

Verlost van de gedachtenis aan de voorgaande dingen.

Eeuwig bij de Heere en bij al de gezaligden.

De kreupele springt als een hert.

Hier begon hij blijde te zijn. Dáár zijn zuchting en droefenis weggevlucht.

Dinsdag 9 juni hebben we br. ~~.....~~ ter aarde

besteld.

Velen waren aanwezig.

De tekst voor de rouwdienst was Rom.8:34b:

"Christus is het, Die gestorven is".

Aan de groeve werd gesproken door Ds. Maasland over psalm 34:7: "Deze ellendige riep, en de Heere hoorde; en Hij verlostte hem uit al zijn benauwdheden".

Na terugkomst in de rouwkamer hebben we gezongen: "Die hoop moet al ons leed verzachten".

Ik vond het een aangename zaak dat de familie nog een keer samen wilde komen in de kerk, waar hun vader en opa zo vaak met blijdschap mocht verkeren.

De Heere sterke zr. S. [ ] in haar weduwschap. Hij gedenke ook de kinderen en kindskinderen. Hij is een Man der weduwen en een Vader der wezen.

Een hartelijke groet aan jullie allemaal.

Gode bevolen.

oo00oo